

Markéta Soukupová - Závěrečná zpráva z rezidence - ESAC Český Krumlov

září 2022

V ateliéru v Českém Krumlově jsem byla v září, byla to doba kdy se Krumlov postupně transformoval z divoce turistického městečka na tiché maloměsto. Pobyt byl pro mně přínosný díky možnosti “vypadnout” z dění v Praze a soustředit se na práci na kterou si obvykle nejsem schopná najít delší soustředěný čas.

Během pobytu v ESACu jsem se věnovala své kontinuální práci na obrazech. V těch jsem tématicky odběhla od svého dosavadního zájmu a sice manuální práce a zahradničení. Místo toho jsem začala zpracovávat téma nové, ikdyž do určité míry navazující. Spojující element je rozhodně člověk a to především mužská postava, chlápek co postává na ulici s Braníkem v ruce, chlápek v umaštěném bílém nátělníku, člověk co není esteticky ani náturou přikrášlen, člověk který se nesnaží něco předstírat a je mu vlastně zbytek světa jedno. Pracovně jsem soubor maleb z Krumlova nazvala Člověk a jeho auto, což svou připitomělostí připomíná symbolickou nadvládu člověka nad světem a zároveň připomíná to, že auto se stává domácím mazlíčkem. Většina výjevů přitom vychází ze skutečných scénérií zachycených během autocesty na Bienále v Benátkách a z denních situací z Prahy a okolí. Auto jako místo bezpečí - safe space, určitá nedotknutelnost tím co se děje za skly. Někteří lidé auta dlouhodobě obývají jelikož je to levnější varianta než bydlet v bytě, někteří lidé auta obývají protože je to nejsnadnější způsob jak mít domov a přitom nebýt na jednom místě. Tak či tak, barel s vodou je “must need” a nejdoporučovanější vařic je Meva Thunder.

Během pobytu vzniklo i dalších pár objektů/obrázků které úzce souvisely s rurální tematikou - senosečí a které mi ovšem nepřinesly nějak zvláštní uspokojení, a dalších objektů které prohlubovaly zájem o automobilismus.

